

The Holy See

KATEHEZA PAPE IVANA PAVLA II.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 15. rujna 2004.

Hvalospjev

Kateheza br. 30: Uvodno čitanje: Hvalospjev usp. Otk 19,1-7; Svadba Jaganjčeva (II. Večernja, nedjelja II. tjedna) - Aleluja. Spasenje i slava i moć Bogu našem! / Doista, istiniti su i pravedni sudovi njegovi! Aleluja. / Aleluja. Hvalite Boga našega, sve sluge njegove! / Svi koji se njega bojite, i mali i veliki. Aleluja. / Aleluja. Jer zakraljeva Gospodin, Bog naš, Svevladar. / Radujmo se i kličimo i slavu mu dajmo! Aleluja. / Aleluja. Jer dođe svadba Jaganjčeva! / Opremila se Zaručnica njegova! Aleluja.

1. Knjiga Otkrivenja prožeta je hvalospjevima koji se uzdižu Bogu, gospodaru svemira i povijesti. Upravo smo čuli hvalospjev što ga susrećemo u sva četiri tjedna na koje je podijeljeno bogoslužje večernje. Himnu ritam daje "aleluja", izvorno hebrejska riječ koja znači "hvalite Gospodina" i koja se, zanimljivo, u Novome zavjetu nalazi samo u ovome odlomku Otkrivenja, u kojemu je pet puta ponovljena. Liturgija izabire iz teksta 19. poglavlja samo nekoliko redaka. U pripovjednom okviru ovoga odlomka, te retke u nebu izriče "nepregledno mnoštvo": ono je poput nekakvoga snažnog zbora koji se podiže iz svih izabranika što radosno i svetkujući slave Gospodina (usp. Otk 19,1).

2. Crkva na zemlji, stoga, usklađuje svoju pjesmu hvale s onom pravednika koji motre Božju slavu. Stvara se tako komunikacijski kanal između povijesti i vječnosti: on ima svoju početnu točku u zemaljskome bogoslužju crkvene zajednice, a cilj u onome nebeskome, gdje su već pristigla naša braća i sestre koji su nas pretekli na putu vjere. U tome hvalbenome zajedništvu slave se u biti tri stvari. Ponajprije velike vlastitosti Boga, njegovo "spasenje i slava i moć" (r. 1; usp. r. 7), odnosno onostranost i spasenjska svemoć. Molitva je motrenje božanske slave, neizrecivoga otajstva, oceana svjetlosti i ljubavi Božje. Hvalospjev zatim uzdiže "kraljevstvo" Gospodnje, to jest božanski

naum otkupljenja ljudskoga roda. Preuzimajući temu dragu takozvanim psalmima kraljevstva Božjega (usp. Ps 47; 96-99), ovdje se proglašava da se "Gospodin zakraljeva" (Otk 19,6), zahvaćajući u povijest vrhovnom vlašću. Povijest je, naravno, povjerena ljudskoj slobodi koja uzrokuje dobro i zlo, no On daje svoj posljednji pečat u odlukama božanske Providnosti. Knjiga Otkrivenja slavi upravo cilj prema kojemu je vođena povijest učinkovitim djelovanjem Božjim, pa makar kroz oluje, trganje i uništavanje što ih uzrokuje zlo, čovjek i Sotona. Na drugom se mjestu u Otkrivenju pjeva: "Zahvaljujemo ti, Gospodaru, Bože, Svevladaru, koji jesi i koji bijaše, zato što si uzeo u ruke moć svoju veliku i zakraljio se!" (11,17).

3. Konačno, treća stvar o kojoj himan govori vlastita je Knjizi Otkrivenja i njezinome znakovlju: "jer dođe svadba Jaganjčeva! Opremila se zaručnica njegova!"(19,7). Kao što ćemo to još pobliže prikazati u budućim razmatranjima ovoga Hvalospjeva, konačni cilj prema kojemu nas vodi posljednja knjiga Biblije jest svadbeni susret Jaganjca koji je Krist i očišćene i preobražene zaručnice koja je otkupljeno čovječanstvo. Izričaj "dođe svadba Jaganjčeva" odnosi se na najviši trenutak - kako to kaže naš "svadbeni" tekst - intimnosti između stvorenja i Stvoritelja, u radosti i miru spasenja.

4. Zaključujemo riječima jednoga od Augustinovih govora, gdje on ovako opisuje i uzdiže pjesan Aleluja u svome duhovnome značenju: "Jednoglasno pjevamo ovu riječ i okupljeni oko nje u zajedništvu osjećaja, međusobno se potičemo na hvalu Boga. Boga pak može mirne savjesti hvaliti samo onaj koji nije počinio ništa što se Njemu ne bi svidjelo. Usto, obzirom na sadašnje vrijeme u kojemu smo hodočasnici na zemlji, pjevamo Aleluja kao utjehu kako bismo bili ojačani na ovome putu; Aleluja što ga sada izgovaramo je poput pjesme putnika. Ipak, hodeći tim mučnim putem, težimo prema onoj domovini u kojoj će biti pokoj, gdje nam, pošto nestane sve što nas sada obuzima, neće preostati drugo do pjevanja Aleluja" (br. 255,1: Discorsi, IV/2, Rim 1984).